

به نام نردان پاک

جناب آقای مهندس ابوالحسن خلیلی

رئیس محترم کمیسیون صنایع غذایی اتاق بازرگانی ایران

با درود فراوان؛

احتراماً گزارش جلسه کارگروه تخصصی ستاد تسهیل و رفع موانع تولید مورخ ۱۴۰۲/۰۷/۱۷ در مورد تعدد بخشنامه های سازمان ملی استاندارد در خصوص نشانه گذاری محصولات صنایع غذایی را به شرح ذیل به استحضار می رساند:

در ابتدا آقای دکتر سیف الهی معاون دبیرستاد تسهیل و رفع موانع تولید کشور به عنوان رئیس جلسه با اشاره به گذشت زمان یکسال از طرح این موضوع در ستاد تسهیل، ابراز داشتند که سازمان ملی استاندارد ایران در دستورالعمل مربوط به اندازه نام و عنوان فرآورده، تغییراتی ایجاد نموده که علی رغم این تغییرات، مشکل اصلی کماکان به قوت خود باقی است که این امر به دلیل عدم دعوت از دو تشکل معترض در جلسات مربوطه بوده است.

هدف از تشکیل این جلسه نیز ایجاد تفاهم جهت حل مسئله است در غیر اینصورت باید دوباره این امر در جلسه ستاد تسهیل کشور مطرح گردد که طبیعتاً آنجا مرجع تصمیم گیری، ستاد تسهیل کشور خواهد بود.

در ادامه، سرکار خانم شیعی دبیر انجمن دارندگان نشان استاندارد اظهار نمودند که از بهمن ماه سال ۱۴۰۰، پیرو اعتراض واحدهای عضو، این انجمن با ارسال مکاتبه به ستاد تسهیل خواستار رفع مشکل شد. طبق مصوبه ستاد تسهیل قرار بود در مورد اندازه نام و عنوان فرآورده، بدون قیاس با اندازه برند تصمیم گیری شود اما در اصلاح صورت پذیرفته توسط سازمان ملی استاندارد همچنان اندازه برند به عنوان شاخص مطرح شده است.

در بخشنامه های جدید سازمان ملی استاندارد، تغییرات پی در پی جدیدی نیز مطرح شده است از جمله تغییر ISIRI به INSO که با توجه به تغییر نام استاندارد، انجام آن کاملاً منطقی و پذیرفتنی است. اما طبق دستورالعمل های جدید باید نام سازمان ملی استاندارد زیر لوگوی استاندارد درج شده و رنگ لوگو نیز سبز باشد و اندازه لوگو نیز باید ۵ درصد پنل اصلی نمایش باشد. در ضمن درج آرم حلال به رنگ سبز نیز الزامی شده است که تمامی این تغییرات غیر ضروری و پی در پی، هزینه های زیادی به واحدهای تولیدی تحمیل می کند. همچنین

عدم رعایت الزامات مذکور، موجب کسب امتیاز منفی واحد تولیدی شده که این امر می تواند موجب ابطال پروانه کاربرد علامت استاندارد گردد که تمامی این موارد می تواند منتج به تعطیلی واحد شود که قطعاً با حمایت از تولید مغایرت دارد.

همکار سرکار خانم شیعی نیز در ادامه مطرح کردند که ایجاد هر تغییر در سیستم و فرآیند، باید با هدف بهبود و ارتقای سطح آن فرآیند و سیستم باشد و تغییرات مدنظر نیز باید با در نظر گرفتن شرایط اقتصادی سخت کشور، اعمال گردد. تغییرات نشانه گذاری مورد نظر سازمان ملی استاندارد نه تنها هیچ ضرورتی در شرایط کنونی ندارد، بلکه باعث ایجاد ضرر و زیان هنگفت به تولیدکنندگان می شود. پیشنهاد این است که به عنوان هویت اصلی، نام فرآورده با چشم غیر مجهز دیده شود و این یک امر بدیهی است که نیاز به تعریف شاخص ندارد. چنانچه واحدی نیز این امر را رعایت نکرد با آن واحد متخلف برخورد شود. بهتر است سازمان ملی استاندارد بجای پرداختن به امور غیر ضروری، با محصولات بی کیفیت برخورد کند و نشانه گذاری در حد معمول و متعارف آن باید مورد توجه قرار گیرد.

سپس آقای نقاشی دبیر کل فدراسیون تشکل های صنایع غذایی ایران ابراز داشتند که دو سال تمام واحدهای صنایع غذایی گرفتار یک مسئله کوچک شده اند. مسئله ای که سازمان حمایت مصرف کنندگان و اداره ارشاد اسلامی کتباً اعلام کرده اند این امر هیچ ارتباطی به سازمان ملی استاندارد ایران ندارد. سازمان غذا و دارو نیز مخالفت خود را با این مسئله اعلام نموده است. سازمان ملی استاندارد نامه ای به ستاد تسهیل داده که به نظر دو انجمن استناد کرده است، حال آنکه بسیاری از انجمن ها مخالف این مسئله هستند. من با هزینه کردن واحدهای تولیدی هیچ مخالفتی ندارم، به هر حال تولید هزینه دارد. اما پرسش ما این است که این مسئله چه ربطی به استاندارد دارد؟ خیلی از واحدها زیر پله ای کار می کنند و یا آرم استاندارد را جعل می کنند. بجاست سازمان استاندارد با این واحدها برخورد کند. اگر امروز وضعیت مشخص نشود، از طریق دیوان عدالت اداری و شورای رقابت پیگیری خواهیم کرد. استاندارد به صورت جلسه ستاد تسهیل کشور عمل نکرده است. خواهش میکنم در جلسه ستاد تسهیل، همه انجمن ها دعوت شوند. ما مواردی را شاهد بوده ایم، که استاندارد سه بار به واحدی مراجعه کرده تا در نهایت به بهانه کاهش وزن، آنرا به سازمان تعزیرات معرفی کرده است. اگر بنا به لجبازی و شمشیرکشی باشد ما هم راه و رسم قانونی آن را بلد هستیم و از طریق دادستان کل انقلاب اقدام خواهیم کرد. همه مقامات عالی رتبه کشور از تولید حمایت می کنند، اما مدیران رده میانی ضد تولید عمل می کنند. درخواست نهایی ما این است که در جلسه ستاد تسهیل، از همه انجمن ها، سازمان حمایت و وزارت ارشاد دعوت بعمل آید و در پایان این ستاد تسهیل است که باید تصمیم نهایی را بگیرد.

آقای بخشی از انجمن چای و دمنوش ابراز کردند که چرا تولید کننده باید علامت حلال را درج کند؟! انجمن ما همواره کیفیت را سرلوحه امور قرار داده است و ما خود با تولید کنندگانی که کیفیت را رعایت نمی کنند برخورد می کنیم و ابتدا به آنها تذکر داده و در صورت تکرار، به مقامات مسئول گزارش می دهیم، اما رفتار پلیسی برخی دستگاهها با تولید کنندگان مطلوب نیست.

آقای علوی دبیر انجمن مالت و نوشیدنی گفتند که حدود دو سال گذشته، درخواستهایی از سازمان ملی استاندارد داشتیم که این سازمان همکاری نمود و اصلاحاتی در دستورالعمل های مربوطه انجام داد. در مورد تغییرات جدید نشانه گذاری نیز تا کنون هیچیک از اعضای ما اختطاری دریافت نکرده اند. البته ما هم همواره از نظرات سازمان ملی استاندارد تبعیت کرده ایم. اما درخواست مشخص ما این است که تصمیمات به صورت خلق الساعه گرفته نشود و ابتدا با تشکل های مربوطه مشورت صورت پذیرد.

در ادامه اینجانب به نمایندگی از کمیسیون صنایع غذایی اتاق بازرگانی ایران موارد ذیل را مطرح نمودم:

پیش از هر چیز از زحمات دلسوزانه مسئولین ستاد تسهیل که همواره حامی و پشتیبان تولید کنندگان بوده اند قدردانی می کنم و امیدوارم که دستگاههای اجرایی نیز از مصوبات کارشناسی ستاد تسهیل تمکین نمایند. همچنین ضمن ابراز ارادت خدمت سرکار خانم دکتر پیراوی، شخصاً ایشان را یکی از سرمایه های ارزشمند سازمان ملی استاندارد می دانم که با اشراف به مباحث علمی و فنی در بسیاری از موارد دلسوزانه حامی تولید بوده اند.

اگر یک ذهنیت نادرست در بین مدیران دولتی اصلاح گردد خود بخود بسیاری از مسائل و مشکلات حل خواهد شد و آن اینکه شوربختانه دولت خود را عقل کل می پندارد و حق مطلق می انگارد؛ حال آنکه باید بخش خصوصی را به رسمیت شناخت و برای آن شأنتی قائل شد و به این باور رسید که بخش خصوصی و بخش دولتی می توانند به عنوان دو بال، پرنده اقتصاد کشور را به پرواز در آورند.

ما انتظار داریم همانطور که در بحث رتبه بندی نشان استاندارد، سازمان ملی استاندارد نظر تشکل های مختلف را مورد توجه قرار داد، در سایر امور نیز طبق مواد ۲ و ۳ قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار، دیدگاه تشکل های ملی ذیربط را مدنظر قرار دهد. سازمان ملی استاندارد به عنوان یک دستگاه حاکمیتی و شورای عالی استاندارد همواره مورد احترام ماست اما آیا در جلسات شورای عالی استاندارد از نماینده اتاق بازرگانی ایران دعوت به عمل می آید؟!

از سوی دیگر انتظار نمی رود که اعضای شورای عالی استاندارد به جزئیات و ریز مباحث اشراف داشته باشند، اما سازمان ملی استاندارد به عنوان دبیر این شورا، پیش از آنکه پیشنهادات خود را به صحن شورا ببرد آیا نظر تشکل

های ملی ذریبط را مورد توجه قرار می دهد؟ حال که نام موسسه استاندارد به سازمان ملی استاندارد تغییر کرده، بدیهی است که باید نشان نیز متناسب با نام جدید تغییر کند ولی برآستی چه لزومی دارد که زیر این لوگو عبارت "سازمان استاندارد ملی ایران" نیز درج گردد؟! چه الزامی وجود دارد که حتماً باید رنگ لوگو نیز سبز ایرانی با یک کد رنگ مشخص باشد؟!

ما در حوزه صنایع غذایی یک مشکل کلان داریم و تا زمانیکه آن مشکل بزرگ حل نشود سایر مشکلات به قوت خود باقی خواهد ماند و آن اینکه در این حوزه شوربختانه دستگاه های مختلف دولتی خود را محق ورود به این حوزه می دانند از جمله سازمان ملی استاندارد ایران، سازمان غذا و دارو و سازمان دامپزشکی کشور. مدتها پیش سازمان غذا و دارو لوگویی برای پروانه ساخت طراحی نمود و درج آنرا با ترکیب رنگی مشخص به تولیدکنندگان تحمیل نمود. حال برای اینکه سازمان ملی استاندارد از قافله عقب نماند باید لوگوی اختصاصی خود را با رنگ و اندازه مشخص به تولیدکننده تحمیل کند.

طی چند وقت اخیر چند دستورالعمل پی در پی در مورد نشانه گذاری محصولات از سوی سازمان ملی استاندارد صادر شده است. از جمله دستورالعمل مربوط به اندازه نام و عنوان فرآورده، دستورالعمل مربوط به حذف حدود رواداری و نیز دستورالعمل جدید مربوط به نشان استاندارد، رنگ و اندازه آن. در دستورالعمل نخست ابتدا قرار بود نام و عنوان فرآورده از اندازه برند بزرگتر باشد که پس از برگزاری چندین جلسه، سازمان با انعطاف، اصلاحاتی انجام داد که جای تقدیر دارد اما اینکه آیا این اصلاحات توانسته همه تولیدکنندگان را اقناع کند محل پرسش است. شکل و اندازه برند جزو حقوق مالکیت بخش خصوصی است که باید به آن احترام گذاشت و شایسته نیست دولت به خود اجازه دهد در همه ابعاد آن اعمال نظر کند.

در دستورالعمل بعدی، تولیدکنندگان ملزم شدند حدود رواداری را از روی برچسب محصولات حذف کنند، حال آنکه طبق استانداردهای ملی موجود، حد رواداری به رسمیت شناخته شده است و حذف آن از نشانه گذاری برچسب می تواند مخاطرات تعزیراتی برای واحدهای تولیدکننده در پی داشته باشد چرا که دستگاههای دولتی مختلفی به این حوزه ورود می کنند که اشراف کامل به مبحث حدود رواداری ندارند.

پیشنهاد مشخص، در این حوزه این است که اگر سازمان ملی استاندارد به حذف حدود رواداری اصرار داشته باشد، همانند سایر کشورهای دنیا از عبارت e استفاده شود که نشاندهنده ارجاع به استاندارد مربوطه می باشد.

در ادامه، دستورالعمل های ساری و جاری استاندارد در مورد نشانه گذاری که سالها پیش مصوب و ابلاغ شده بود جهت یادآوری به واحد ها ارسال گردید و دیری نپایید که دستورالعمل جدید با تغییرات وسیع در نشانه گذاری ابلاغ شد. این دستورالعمل های پی در پی، امنیت روانی تولیدکنندگان را به مخاطره انداخته است.

حال پرسش مهم این است که چه ضمانتی وجود دارد که در جلسه بعدی شورای عالی استاندارد، تصمیم جدیدی گرفته نشود؟ حد یقف صدور این دستورالعمل ها کجاست؟ تا کجا قرار است دستورالعمل پشت دستورالعمل صادر شود؟ شایسته است که در شرایط سخت اقتصادی کنونی، چتر حمایتی همه دستگاه های دولتی بر سر تولید کننده گسترده شود تا تولید، بی دغدغه مسیر خود را ادامه دهد.

همچنین در پاسخ به ابهامی که از سوی یکی از حاضرین محترم مطرح گردید به تفصیل، توضیحاتی در مورد جلسات مربوط به اندازه نام و عنوان فرآورده ارائه و تأکید شد که هیچ توافق و تفاهمی در مورد درصد اندازه نام و عنوان فرآورده در مقایسه با برند بین ما و سازمان ملی استاندارد ایجاد نشده است و سازمان ملی استاندارد بر اساس پیشنهادی که مطرح شده، خود رأساً سطح زیر پوشش نام و عنوان فرآورده را ۷۰ درصد برند قرار داده است.

آقای دکتر عزیز پور دبیر کل کانون انجمن های صنایع غذایی کشور بیان کردند ستاد تسهیل همواره حامی تولید بوده و از این بابت از مسئولین ستاد سپاسگزاریم. کانون انجمن های صنایع غذایی کشور ۵۲ شکل صنایع غذایی را تحت پوشش قرار می دهد که بطور غیرمستقیم ۱۴ هزار واحد تولیدی محصولات صنایع غذایی از طریق انجمن ها زیر مجموعه کانون محسوب می شوند. در مورد بخشنامه اندازه نام و عنوان فرآورده، کانون اعتراض نمود و چندین جلسه داخلی در این مورد برگزار کرد. متعاقب آن در سازمان ملی استاندارد جلسه ای با حضور آقای دکتر اسلام پناه تشکیل گردید که فضای جلسه هم چالشی بود ولی ما روی موضع اصولی و منطقی خود ایستادیم و با بزرگتر بودن نام و عنوان فرآورده از اندازه برند مخالفت کردیم.

در مورد ۷۰ درصد هم جلساتی با انجمن ها و سازمان ملی استاندارد برگزار گردید که در این جلسات ما به این جمع بندی رسیدیم که شرایط فعلی می تواند خیلی بهتر از بخشنامه پیشین باشد و به همین دلیل با سازمان ملی استاندارد همراهی نمودیم. حال احتمال دارد بعضی از اعضای انجمن های مختلف هنوز با بخشنامه جدید نیز مخالف باشند ولی تصمیمات ما بر اساس جمع بندی نظرات نمایندگان انجمن های مختلف بوده است. در مورد دستورالعمل جدید نشانه گذاری برچسب، هنوز به نتیجه گیری نهایی نرسیده ایم. اما پیشنهاداتی که از سوی بخش خصوصی مطرح شد از جمله عدم الزام تغییرات نشانه گذاری بر روی بسته بندی های ثانویه، مورد موافقت سازمان ملی استاندارد قرار گرفت. انتظار ما این است که دستگاههای اجرایی طبق قانون بهبود مستمر از نمایندگان بخش خصوصی واقعی که آن حوزه را نمایندگی می کنند دعوت به عمل آورند تا تبعات تصمیمات، به حداقل ممکن کاهش یابد.

سرکار خانم جهانیان رئیس اتحادیه چپیس و اسنک اظهار داشتند که اعضای این انجمن بخشنامه های استاندارد را اجرا کردند ولی چون بخشنامه ها پراکنده بود و به صورت تجمیع شده ابلاغ نشد، برای تغییرات پی در پی، هزینه های زیادی به تولید کنندگان تحمیل گردید. به عنوان مثال یکی از واحدها حدود ۴۰۰ سیلندر دارد که ۵۰ سیلندر را متناسب با تغییرات، عوض کرده ولی الان باز باید تغییرات جدید را اعمال کند. همکاران ما نگران نمره های منفی هستند که می تواند باعث تعلیق پروانه های استاندارد شود. انتظار ما این است که سازمان ملی استاندارد همکاری واحدهای تولیدی را به عنوان حسن نیت تولید کنندگان مدنظر قرار دهد.

در سامانه سینا بخشنامه ای صادر شده که اندازه علامت استاندارد نباید از اندازه سایر لوگوهای سازمانهای دیگر کوچکتر باشد که این تعدد بخشنامه ها، باعث سردرگمی واحدها شده و بار روانی زیادی به تولید کنندگان تحمیل میکند.

آقای قلندرلکی رئیس انجمن شیرینی و شکلات مطرح کردند که جلسات زیادی با کانون و سازمان استاندارد برگزار شده است که نهایتاً تعدیلی در بخشنامه مذکور صورت پذیرفت اما به طور کلی رضایت اعضای انجمن ما حاصل نشده است. برای هر طرح برچسب، هزینه زیادی انجام شده و سالها چشم مصرف کننده به آن عادت کرده است که تغییر دادن آن به هویت برند لطمه می زند. باید در طراحی لیبل، زیبایی شناسی مدنظر قرار گیرد تا رقابت سازنده صورت پذیرد. نکته دیگر اینکه وزارت ارشاد هم مدعی است که بحث تغییرات لیبل باید با هماهنگی آن وزارتخانه انجام شود.

نماینده محترم شرکت ویتانا با اشاره به یک بسته محصول خارجی که با خود به همراه آورده بودند گفتند که کجای این محصول، آرم و نشان استاندارد یا دیگر مراجع دولتی آمده است؟ شرکت ویتانا با سابقه ۷۳ ساله که نقش مهمی در تدوین استاندارد مربوطه داشته، چرا باید لوگوی بهداشت و نشان استاندارد را با اندازه بزرگ درج کند؟ چرا دولت باید تولید کننده را تحت فشار قرار دهد، آنهم در شرایطی که تولید در کشور فلج شده است؟ واحد تولیدی مانند یک موجود زنده است که باید از آن مراقبت نمود، انتظار داریم دستگاه های دولتی چنین رویکردی داشته باشند.

نماینده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی گفتند که بر اساس قانون اهداف و وظایف سازمان ملی استاندارد ایران، هدف اصلی این سازمان نظارت بر کیفیت کالاهای تولیدی است. برندینگ، مارکتینگ، ارزش برند، هویت برند و اعتماد به برند مباحث تخصصی است که در تمام دنیا مورد توجه قرار گرفته است. سازمان ملی استاندارد بر چه مبنایی ۷۰ درصد اندازه برند را الزام کرده است؟ تمامی مباحث مربوط به نشانه گذاری از جمله نام برند، اندازه برند، لوگو و سایر موارد، مربوط به حوزه تبلیغات می شود و باید زیر نظارت وزارت ارشاد باشد. نام برند و شکل

و شیوه نوشتن آن، طبق مقررات جاری کشور، تحت نظارت وزارت ارشاد است. ظرف سه ماه آینده بخش بسته بندی سامانه تبلیغات، راه اندازی خواهد شد که هر گونه تغییر باید در آنجا ثبت شود. اگر تغییرات اعمال شده بدون هماهنگی وزارت ارشاد باشد، اجازه تبلیغات داده نخواهد شد و برند ها خفه می شوند. چه دلیلی دارد که سازمان ملی استاندارد ایران نسبتی بین نام و عنوان فرآورده با اندازه برند تعریف کند؟ سازمان ملی استاندارد باید کیفیت را کنترل کند و مباحث مربوط به نوشتاری به حوزه فرهنگ مربوط می شود. بنابراین وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با بخشنامه اندازه نام عنوان و فرآورده به میزان ۷۰ درصد برند مخالف است.

پس از آن، سرکارخانم دکتر پیراوی ونک، نماینده سازمان ملی استاندارد ایران ابراز نمودند که در مورد اصلاح بخشنامه نام فرآورده و برند چند جلسه با کانون انجمن های صنایع غذایی برگزار کردیم که بیشترین تکرار و تجمع صنایع غذایی در آن متمرکز شده است. اندازه نام و عنوان فرآورده در برخی محصولات از جمله نوشیدنی ها به وضوح نوشته نمی شد و مصرف کننده نمی توانست بین آبمیوه، نکتار یا نوشیدنی میوه ای، تشخیص قائل شود. طبق اولین اصل کدکس یک، که در بحث نشانه گذاری مطرح می باشد نام ماده غذایی به عنوان هویت اصلی مورد تاکید قرار گرفته است.

سازمان ملی استاندارد هیچ دخل و تصرفی در حوزه برند ندارد. برند از منظر تجاری شناسنامه کالا محسوب می شود.

چون معمولاً برند بزرگترین جزء نشانه گذاری هست ما نام فرآورده را با آن مورد مقایسه قرار دادیم. در جلسه ای که با کانون برگزار کردیم، اهتمام و اعتقاد اعضای کانون این بود که برند باید بزرگترین جزء نشانه گذاری باشد و ما هم پذیرفتیم ولی برای اینکه یک شاخص داشته باشیم اندازه برند را مبنا قرار دادیم. نمونه های مختلف را بررسی کردیم و طبق محاسبه ای که انجام دادیم متوجه شدیم ۷۰ درصد برند کفایت می کند و نظر ما را تأمین می کند و از آن هنگام تاکنون هیچ عدم انطباقی در این خصوص اعلام نشده است. در بحث کیفیت، لیبلینگ یکی از مهمترین شاخص های آن است.

تغییرات نشانه گذاری روی برچسب بر اساس مصوبات یکصد و پانزدهمین جلسه شورای عالی استاندارد بوده است. در سال ۹۶ نام سازمان تغییر کرده و تاکنون ما تغییرات را اعمال نکرده ایم و باید به سازمان بازرسی کل کشور و دیوان محاسبات پاسخگو باشیم که چرا ترک فعل کرده ایم. رنگ سبز ایرانی نیز مصوبه شورای عالی استاندارد است. درباره اندازه نشان استاندارد که ۵ درصد پنل اصلی نمایش باشد نیز توجه فرمائید که دستورالعمل قبلی ۱۰ درصد سطح کل لیبل بوده است که در دستورالعمل جدید این اندازه کوچکتر شده است.

در جلسه ای که با کانون با حضور انجمن های عضو برگزار شد، انعطاف زیادی صورت پذیرفت و برای کاربردهای صنعتی و بسته بندی های ثانویه که در شلف قرار نمی گیرد، الزامی نگذاشتیم. اندازه نشان استاندارد را برای هر سطحی با هر بزرگی، حداکثر ۲۵ سانتی متر مربع در نظر گرفتیم. نشان حلال الزامی نبوده و اختیاری و تشویقی است.

ما طبق مصوبه هیأت مقررات زدایی، زمان دریافت پروانه کاربرد نشان استاندارد را کوتاه کرده ایم. تمام سعی ما کمک به حل مشکلات تولید و واردات مواد اولیه و صادرات محصولات نهایی است. در بازنگری استانداردها از نظرات تشکلهای استفاده می کنیم. رئیس سازمان به صورت هفتگی با تولیدکنندگان مختلف جلسه برگزار می کنند. ما نواقص مربوط به نشانه گذاری را از بحرانی به نواقص عمده و جزئی تبدیل کردیم.

آقای جعفری نماینده انجمن صنایع غذایی استان آذربایجان شرقی گفتند که فرمایشات خانم دکتر پیراوی با آنچه که در عمل انجام می شود ۱۸۰ درجه متفاوت است که احتمالاً ایشان از صحنه میدانی ادارات کل اطلاع ندارند. برخی از مدیران استاندارد از حوزه های غیر تخصصی آمده اند که اشراف کاملی نسبت به مسایل استاندارد ندارند. چرا دستگاههای اجرایی در همه امورات بخش خصوصی از جمله برند و نشانه گذاری ورود می کند؟! وقتی که یک برند توسط اداره ثبت، به ثبت می رسد، چرا باید وزارت ارشاد و سازمان ملی استاندارد دخالت کند؟ مگر نشانه گذاری چند متولی می خواهد؟ رئیس قوه قضائیه در استان آذربایجان شرقی چند روز پیش گفتند که هیچ ارگانی حق ندارد از نام سازمان بازرسی کل کشور برای فشار به تولیدکنندگان استفاده کند. وزارت صمت متولی اصلی تولید است و سایر وزارتخانه ها و دستگاه ها باید با وزارت صمت هماهنگ باشند.

نماینده محترم انجمن لبنی نیز مطرح کردند که ما تابع قوانین و الزاماتی هستیم که به صنعت لطمه نزنند، اما ابلاغ مرحله به مرحله تغییرات، هزینه سنگینی به واحدهای تولیدی تحمیل کرده است. همچنین در نظارت بر اجرای استاندارد ها وحدت رویه ای بین ادارات کل استاندارد استان ها دیده نمی شود.

در ادامه چند پیشنهاد از سوی اینجانب مطرح شد:

- درباره اندازه نام و عنوان فرآورده، کارگروهی متشکل از نمایندگان بخش خصوصی و سازمان ملی استاندارد، به صورت کارشناسی مباحث را بررسی نمایند و نهایتاً از طریق اجماع در مورد یک شاخص، توافق حاصل شود.

- در مورد مصوبات یکصد و پانزدهمین جلسه شورای عالی استاندارد، تغییر لوگو استاندارد از ISIRI به INSO مورد توافق همه هست اما درج عبارت "سازمان ملی استاندارد ایران" زیر لوگو محل ابهام است و ضرورتی برای درج آن به نظر نمی رسد. خوشبختانه با فرهنگ سازی که در دراز مدت صورت پذیرفته، نشان ملی استاندارد را همه مردم به خوبی می شناسند.

- در مورد الزام تغییر رنگ لوگو نیز می توان انعطاف نشان داد و آن را اختیاری اعلام نمود.

- در مورد اندازه نشان استاندارد نیز بهتر است با نظر انجمن های صنایع غذایی، بازنگری لازم صورت پذیرد.

آقای سیف الهی به عنوان جمع بندی جلسه مطرح کردند که اگر یک شکل و حتی یک واحد تولیدی هم نسبت به موضوعی اعتراض داشته باشد، ستاد تسهیل باید مشکل را بشنود و پیگیری لازم را انجام دهد. همه تولیدکنندگان باوردارند که باید نام و عنوان فرآورده براحتی قابل رویت باشد اما اندازه آن را نباید به اندازه برند ارتباط داد. ضرورت تصمیم گیری سازمان ملی استاندارد در این مورد برای ما هنوز مشخص نیست. پیشنهاد ما این است که تولیدکنندگان در یک جلسه مشترک، با شفاف کردن خواسته های خود، به یک دیدگاه و نقطه نظر واحد برسند و پس از آن جلسه با سازمان ملی استاندارد ایران برگزار شود؛ اگر توافق کلی حاصل شد که چه بهتر، در غیر اینصورت این مسئله در ستاد تسهیل کشور مطرح خواهد شد.

نهایتاً مقرر شد جلسه مذکور حداکثر ظرف یک هفته آینده، با دعوت ستاد تسهیل و رفع موانع تولید کشور در محل اتاق بازرگانی ایران برگزار گردد.

با تجدید احترام

مسعود بختیاری

مسئول کمیته استاندارد، بهداشت و دامپزشکی

کمیسیون صنایع غذایی اتاق ایران

